

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 70.

Vydána dne 27. prosince 1950.

Cena Kčs 3.—.

OBSAH:

(173.—180.) 173. Zákon o soudních poplatcích. — 174. Zákon o dražbách mimo exekuci. — 175. Nariadenie o potvrdeniach potrebných pre oslobodenie od súdnych poplatkov a preddavkov a pre ustanovenie zástupcu. — 176. Nariadenie o spôsobe a rozsahu exekúcie proti družstvám a iným právnickým osobám. — 177. Nariadenie o odhadoch nehnuteľných vecí. — 178. Nařízení, kterým se pro určení soudní příslušnosti stanoví, co se u některých právnických osob rozumí organizačně nižší správou. — 179. Nařízení o důležitých důvodech k výpovědi chráněných nájmu nebo k jejich zrušení bez výpovědi. — 180. Nařízení o exekuci na peněžité pohledávky a plat.

173.

Zákon ze dne 20. prosince 1950 o soudních poplatcích.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Úvodní ustanovení.

(1) Soudní poplatky (dále jen „poplatky“) se vybírají za činnost řádných občanských soudů při výkonu soudnictví a soudní správy, jakož i za úkony prokuratur.

(2) Soudy a národní výbory, s výjimkou místních národních výborů, jsou povinny dávat pracujícím potřebné poučení o poplatcích a o osvobození od nich tak, aby neutrpěli újmy pro neznalost zákona.

§ 2.

Předmět poplatku a sazebník.

(1) Předmětem poplatku je zpravidla celé řízení v jedné stolici. Za řízení zahájené z úřední povinnosti nebo na návrh prokurátora (generálního prokurátora) se poplatky nevybírají; výjimky stanoví sazebník (odstavec 2).

(2) Předměty a sazby poplatků stanoví ministr financí v dohodě s ministrem spravedlnosti v sazebníku, který vydá nařízením.

§ 3.

Základ poplatku.

(1) Navrhovatel (žalobce) je povinen označit hodnotu předmětu řízení v návrhu na zahájení řízení (v žalobě), není-li poplatek stanoven pevnou sazbou.

(2) Jestliže navrhovatel (žalobce) uvedl hodnotu zřejmě nízkou nebo ji neuvedl vůbec, určí soud hodnotu předmětu řízení podle směrnic, které nařízením vydá ministr financí v dohodě s ministrem spravedlnosti.

(3) Hodnotou předmětu řízení o opětuujícím se plnění je trojnásobek hodnoty ročního plnění, jde-li o plnění na dobu delší než tři roky, na dobu života nebo neurčitou; odchylky stanoví sazebník.

(4) Snížení hodnoty předmětu řízení nemá na poplatek vliv. Zvýší-li se hodnota předmětu řízení, doplatí se poplatek ve výši rozdílu mezi částkou dříve zaplacenou a částkou připadající z celé hodnoty předmětu řízení po zvýšení.

(5) V opravném řízení je základem poplatku hodnota předmětu tohoto řízení.

(6) Základ procentního poplatku se zaokrouhluje dolů na částku dělitelnou stem; základ nepřevyšující sto Kčs se nezaokrouhluje. Poplatky se zaokrouhlují dolů na celé Kčs.

(7) Ministr financí může ve směrniciích uvedených v odstavci 2 vydat další předpisy o základu poplatků.

§ 4.

Poplatník.

(1) Poplatek je povinen zaplatit účastník, který dal podnět k řízení nebo úkonu, které jsou předmětem poplatku, není-li od poplatku osvobozen.

(2) Poplatek za soudní smír uzavřený před zahájením řízení (§ 40 občanského soudního řádu — dále jen „o. s. ř.“) jsou povinni zaplatit rukou společnou a nerozdílnou všichni, kdo smír uzavřeli.

(3) Je-li navrhovatel (žalobce) osvobozen od poplatku podle zákona nebo byl-li osvobozen usnesením soudu a soud vyhověl jeho návrhu (žalobě), je povinen zaplatit poplatek odpůrce (žalovaný), není-li od něho také osvobozen, a to podle výše nároku, jak mu bylo rozhodnutím soudu vyhověno; to platí také v řízení exekucním, v němž soud uloží v usnesení o povolení exekuce odpůrci osvobozeného navrhovatele povinnost zaplatit poplatek.

(4) Za osobu nepřítomnou nebo neznámou je povinen zaplatit poplatek její opatrovník, pokud je zde majetek takové osoby, z něhož lze poplatek uhradit.

(5) Společníci (§§ 412 a 414 o. s. ř.) jsou povinni zaplatit poplatek rukou společnou a nerozdílnou. Stejná povinnost postihuje vedlejšího účastníka, má-li postavení nerozlučného společníka (§ 418 odst. 3 o. s. ř.).

(6) Ve věcech, o nichž byla uzavřena rozhodčí smlouva (§ 648 o. s. ř.), jsou strany povinny zaplatit poplatek rukou společnou a nerozdílnou.

§ 5.

Splatnost.

(1) Poplatek se platí bez vyměření

a) zároveň s podáním návrhu (žaloby, námitek, odporu), se žádostí, aby soud rozhodl o uplatnění vzájemné pohledávce v rozsudku i nad částku uplatněnou žalobou (§ 422 o. s. ř.), s podáním opravného prostředku, se žádostí o provedení úkonu soudu (prokuratury), pokud navrhovatel (žadatel) není od poplatku osvobozen nebo nežádal soud o osvobození;

b) neprodleně po schválení soudního smíru (§ 4 odst. 2) nebo po zvýšení hodnoty předmětu řízení;

c) do patnácti dnů

1. po vyhlášení (vynesení) soudního rozhodnutí, je-li povinen poplatek zaplatit navrhovatelův odpůrce (žalovaný, § 4 odst. 3), nejde-li o poplatek z návrhu

v řízení exekucním, který se vymůže zároveň s pohledávkou vymáhajícího věřitele nebo s náklady řízení;

2. po právní moci usnesení, kterým soud nepřiznal osvobození od poplatků (§ 140 o. s. ř.) nebo kterým přiznané osvobození odňal (§ 145 o. s. ř.);

3. po právní moci usnesení, kterým soud určil hodnotu předmětu řízení (§ 3 odst. 2);

4. po té, kdy vyšel najevo majetek osoby nepřítomné zastoupené opatrovníkem (§ 4 odst. 4) nebo kdy tato osoba vstoupí do řízení.

(2) Poplatek za zápis do seznamu stálých přísežných znalců nebo tlumočnicků se zaplatí na výzvu soudu. Není-li poplatek stanoven pevnou sazbou, určí jeho výši soud ve výzvě; proti této výzvě není přípustný opravný prostředek.

(3) Poplatek z exekucní likvidace je splatný dnem, kterého nabylo právní moci usnesení o schválení konečné zprávy (§ 591 o. s. ř.); soud jej vybere z výtěžku likvidační podstaty.

§ 6.

Způsob placení.

Ministr financí stanoví v dohodě s ministrem spravedlnosti nařízení, které poplatky a jak se platí kolkovými známkami a v kterých případech, jak a komu se platí hotově.

§ 7.

Následky nesplnění poplatkové povinnosti.

(1) Nebyl-li poplatek zaplacen včas (§ 5), bude jej soud vymáhat exekučně. Před zahájením exekucního řízení vyzve soud poplatníka, aby poplatek zaplatil ve stanovené lhůtě.

(2) Zápis do pozemkové, železniční a horní knihy a do podnikového rejstříku, ověření opisu a podpisu a podobné úkony soudu, které nevyžadují rozhodování, jakož i úkony soudní správy a úkony prokuratury se neprovedou, dokud poplatek nebude zaplacen.

§ 8.

Promlčení.

(1) Právo státu vymáhat poplatek se promlčí uplynutím tří let, počítaných od počátku kalendářního roku, který následuje po roce, v němž uplynul poslední den lhůty stanovené pro zaplacení poplatku nebo, není-li platební lhůta stanovena, v němž byl poplatek splatný.

(2) Provedl-li soud úkon k vymáhání poplatku a vyrozuměl-li o něm poplatníka, počíná běžet nová promlčecí lhůta od počátku kalendářního roku, který následuje po roce, v němž byl takový úkon proveden.

Osvobození.

§ 9.

Věcné osvobození.

Od poplatku jsou osvobozena soudní řízení ve věcech

- a) poručenských, opatrovnických, věcech dětí v rodičovské moci a ve věcech osvojení,
- b) zbavení svéprávnosti a povolení zadržení v ústavu,
- c) prohlášení za mrtvého a důkazu smrti,
- d) projednání dědictví a
- e) národního pojištění.

§ 10.

Osobní osvobození.

(1) Od poplatku jsou osobně osvobozeni:

- a) československý stát zastoupený národními výbory a jinými orgány veřejné správy, dále státní ústavy a státní fondy;
- b) zaměstnanci (učňové, domácí dělníci), jsou-li předmětem řízení nároky z jejich pracovního (učební) poměru;
- c) navrhovatel (žalobce) v řízení o určení úhrady osobních potřeb (výživy);
- d) žalobce v řízení o náhradě škody způsobené tělesným poškozením;
- e) původci v řízení o svých nárocích z původcovských práv;
- f) účastník, domáhající se zjištění otcovství;
- g) vojenské osoby základní nebo náhradní služby z řad mužstva a poddůstojníků;
- h) opatrovník, proti němuž se má provést řízení;
- ch) osoby nepřítomné nebo vůbec neznámé, zastoupené opatrovníkem, leč by tu byl nebo by vyšel najevo majetek, z něhož by bylo možno poplatek uhradit.

(2) Osvobození podle odstavce 1 se vztahuje také na exekuci, kterou se vymáhají nároky uvedené v ustanoveních písm. b) až e) téhož odstavce.

§ 11.

Osvobození přiznané soudem.

Občanský soudní řád stanoví, komu a za jakých podmínek soud přiznává osvobození od poplatků.

§ 12.

Osvobození ze zvláštních důvodů.

(1) Ministr financí se zmocňuje, aby ze zvláštních důvodů, zejména z důvodu obecného zájmu, přiznal v dohodě s ministrem spravedlnosti a s ministry věcně příslušnými nařízením

- a) osobní osvobození od všech nebo některých poplatků skupinám osob nebo
- b) věcné osvobození pro určitá řízení.

(2) Ministr financí může v dohodě s ministrem spravedlnosti v mimořádných případech osvobodit od poplatků nebo poplatky snížit nebo poskytnouti jiné úlevy skupinám osob nebo jednotlivým osobám, s výjimkou těch, o jejichž osvobození je příslušný rozhodnout soud (§ 11).

§ 13.

Vrácení poplatku.

(1) Soud vrátí plátcí

- a) celý poplatek, odmítne-li návrh (žalobu) bez ústního jednání, jakož i byl-li ke stížnosti zrušen zápis v pozemkové, železniční nebo horní knize;
- b) čtyři pětiny poplatku, byl-li návrh (žaloba, opravný prostředek) vzat zpět nejpozději do začátku ústního jednání a tam, kde není ústní jednání, dříve než se provede první soudcovský úkon;
- c) poměrnou část poplatku, změní-li se ke stížnosti zápis v pozemkové, železniční nebo horní knize.

(2) Zaplatil-li poplatník více, než je sazebníkem stanoveno nebo zaplatil-li poplatek, aniž byl k tomu povinen, vrátí se mu přeplatek k jeho žádosti, převyšuje-li 20 Kčs.

(3) Vracené částky se zaokrouhlují dolů na celé Kčs.

(4) Nárok na vrácení poplatku (přeplatku) zaniká uplynutím tří let, počítaných od počátku kalendářního roku, který následuje po roce, v němž nastaly skutečnosti uvedené v odstavcích 1 a 2.

(5) Byla-li věc přikázána jinému soudu (§ 17 o. s. ř.) anebo postoupil-li soud věc příslušnému soudu (§ 56 o. s. ř.), poplatek se navrhovateli (žalobci) nevrátí, avšak zaplacená částka se započítá na poplatek, který má být zaplacen soudu, jemuž byla věc přikázána nebo soudu příslušnému.

§ 14.

Povinnost soudních orgánů
a dohled.

(1) Soudní orgány jsou povinny pečovat, aby poplatky byly správně placeny a včas vymáhány.

(2) Orgány justiční správy kontrolují pravidelnými dohlídkami, zda se poplatky vybírají a vymáhají podle platných předpisů; ministerstvo financí a orgány jím pověřené vykonávají občasné dohlídky.

§ 15.

Příslušnost předsedy senátu.

Usnesení, kterým se určuje hodnota předmětu soudního řízení nebo kterým se poplatník vyzývá, aby zaplatil poplatek, nebo jímž se poplatek vrací, vydává předseda senátu (jediný soudce) bez ústního jednání.

§ 16.

Přechodná ustanovení.

(1) V řízeních zahájených před účinností tohoto zákona platí se poplatky podle dosavadních předpisů, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) V řízeních osvobozených od poplatků podle tohoto zákona a dosud neskončených se poplatky dále nevybírají, s výjimkou těch, na něž nárok státu vznikl před účinností tohoto zákona. Dosavadní paušální poplatek za projednání pozůstalosti se vybere jen za řízení skončené před účinností tohoto zákona.

(3) Dosavadní paušální poplatky za vrchnoporučenskou a opatrovnickou péči soudů a za péči o poživací podstaty soudně uschované a o substituční podstaty se vyberou ještě za rok 1950.

(4) Na povinnost navrhovatelova (žalobceva) odpůrce zaplatit poplatek se použije ustanovení § 4 odst. 3, i když řízení bylo zahájeno před účinností tohoto zákona; to neplatí o poplatku v exekučním řízení.

(5) Zastaví-li soud podle § 655 o. s. ř. řízení a zruší případná rozhodnutí vynesená v tomto řízení, nevrátí se zaplacené poplatky. Jinak o vrácení poplatků zaplacených před účinností tohoto zákona platí dosavadní předpisy.

Závěrečná ustanovení.

§ 17.

Zrušují se všechny předpisy, které se týkají poplatků, na něž se vztahuje tento zákon a sazebník podle něho vydaný, a to zejména:

1. zák. čl. XLIII/1914, o soudních poplatcích,

2. nařízení č. 279/1915 ř. z., o soudních poplatcích,

3. zákon č. 38/1922 Sb., kterým se mění a doplňují ustanovení o soudních poplatcích,

4. zákon č. 60/1925 Sb., o poplatcích před rozhodčím soudem Plodinové bursy v Bratislavě,

5. zákon č. 120/1931 Sb., kterým se mění a doplňují ustanovení o soudních poplatcích,

6. zákon č. 255/1935 Sb., kterým se mění a doplňují ustanovení o soudních poplatcích,

7. §§ 29, 31 a 32 zákona č. 14/1942 Sl. z., o změně a doplnění některých právních předpisů o poplatcích,

8. zákon č. 20/1948 Sb., kterým se mění a doplňují některé předpisy o poplatcích soudních a za ověření podpisů,

9. §§ 2 a 3 zákona č. 135/1949 Sb., o náhradě poštovního za základy v soudním řízení,

10. všechna ustanovení poplatkového zákona a poplatkových pravidel, která se vztahují na poplatky upravené tímto zákonem a nařízeními podle něho vydanými,

11. všechny předpisy o dávkách za úřední úkony ve věcech správních, pokud se jimi stanoví dávky za úkony, které provádějí soudy (prokuratury),

12. všechna ustanovení obsažená v jiných než poplatkových předpisech, pokud se týkají poplatků, na něž se vztahuje tento zákon, zejména ustanovení o osvobození od těchto poplatků.

§ 18.

Nařízení

o notářských poplatcích.

Ministr financí se zmocňuje, aby v dohodě s ministrem spravedlnosti stanovil nařízením poplatky z notářských úkonů, pokud jsou obdobné s úkony prováděnými soudy, a aby stejným způsobem vydal o nich potřebné předpisy.

§ 19.

Účinnost.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951; provedou jej ministři financí a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Rais v. r.

174.**Zákon****ze dne 20. prosince 1950****o dražbách mimo exekuci.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.**Účel zákona.**

(1) Zákon upravuje veřejné dražby, zvláštěními předpisy dovolené nebo nařízené, pokud se neprovádějí v řízení exekucním, a veřejné dražby prováděné na žádost vlastníka (dále jen „dražby“).

(2) Provádění dražeb má zabránit neodůvodněným hospodářským ztrátám, nesmí však sloužit soukromému zisku a být v rozporu s plněním jednotného hospodářského plánu.

§ 2.**Účast na dražbách.**

(1) Dražby nesmějí být omezeny na jednotlivě sezvané účastníky; omezení na okruh osob vymezený stejnou podnikatelskou činností nebo jiným společným znakem je však přípustné.

(2) Osoby, které jsou vyloučeny z účasti na soudních dražbách, jsou v témže rozsahu vyloučeny z dražeb podle tohoto zákona.

§ 3.**Předmět dražby.**

(1) Dražit lze věci movité a s výjimkou práv věcných i práva.

(2) Socialistické právnické osoby mohou až do zahájení dražby převzít věci a práva prodávané dražbou za odhadní cenu; ministr vnitřního obchodu stanoví v dohodě se zúčastněnými ministry vyhláškou uveřejněnou v úředním listě, které věci nebo práva a jakým způsobem mohou být takto převzaty, po případě, které věci nebo práva jsou z dražby vyloučeny vůbec nebo s jakým omezením je přípustný jejich prodej, zejména pokud jde o věci nebo práva, které mají úředně stanovenou cenu.

§ 4.**Příslušnost.**

Dražby provádějí zpravidla místní národní výbory a národní nebo komunální podniky; které jiné orgány nebo podniky mohou provádět dražby, jakož i vymezení oprávnění jed-

notlivých orgánů a podniků stanoví ministr vnitřního obchodu vyhláškou vydanou v dohodě se zúčastněnými ministry a uveřejněnou v úředním listě.

§ 5.**O d h a d.**

(1) Věci a práva prodávané dražbou musí být před dražbou odhadnuty, pokud nemají úředně stanovenou cenu.

(2) Odhad provádí znalec, pokud možno stálý přísežný znalec soudní.

§ 6.**Dražební vyhláška.**

(1) Konání dražby se oznámí dražební vyhláškou. V ní se uvede zejména místo a čas konání dražby, označení předmětu dražby a údaj, kdy a kde lze předmět dražby prohlédnout.

(2) Dražební vyhláška se vyhlásí způsobem v místě obvyklým; mimo to se doručí vlastníku věci, je-li znám.

Konání dražby.**§ 7.**

(1) Dražba má být stanovena zpravidla tak, aby od uveřejnění vyhlášky do jejího konání uplynulo 15 dnů.

(2) Od dražby lze upustit nejpozději při jejím zahájení.

§ 8.

Dražbu koná osoba pověřená orgánem nebo podnikem provádějícím dražbu.

§ 9.

Věci se draží jednotlivě; soubory věcí lze dražit vcelku.

§ 10.

Vlastník věci ani osoba konající dražbu nesmějí dražit a nikdo nesmí dražit pro ně.

§ 11.

Při vyvolání věci se uvede její odhadní cena, po případě cena úředně stanovená a nejnižší podání.

§ 12.

Nejnižší podání činí dvě třetiny odhadní nebo úředně stanovené ceny; u věcí podléhajících zkáze může činit i méně.

§ 13.

Draží se, dokud dražitelé činí vyšší podání. Nebylo-li přes dvojí vyzvání podáno více, oznámí osoba konající dražbu ještě jednou poslední podání a přiklepe věc dražiteli, který podal nejvíce.

§ 14.

(1) Vydražená věc se vydá vydražiteli, jen bude-li ihned zaplacená kupní cena; nebude-li zaplacená, draží se věc znovu.

(2) Při opětné dražbě nesmí dřívější vydražitel dražit.

§ 15.

(1) O dražbě se sepíše protokol.

(2) V protokole musí být též označena prodávaná věc a uvedena cena, za kterou byla prodána.

(3) Vydražiteli bude na požádání vydáno osvědčení o nabytí věci y dražbě.

§ 16.

Náklady dražby.

Náklady dražby se hradí zpravidla z jejího výtěžku. Nebude-li věc prodána nebo nestačí-li výtěžek dražby na úhradu nákladů, zaplatí je žadatel. Za tím účelem může být povolení dražby vázáno podmínkou, že k zajištění nákladů složí žadatel přiměřenou jistotu.

Závěrečná ustanovení.

§ 17.

Zrušují se všechny předpisy, které odporují tomuto zákonu, zejména dekret dvorské kanceláře č. 565/1786 sb. zák. soud. (licitační řád), doplněný dekretem dvorské kanceláře č. 62/1808 sb. zák. pol. a znovuvyhlášený dekretem dvorské kanceláře č. 101/1815 sb. zák. pol.

§ 18.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951; provede jej ministr vnitřního obchodu v dohodě se zúčastněnými ministry.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Krajčír v. r.

175.

Vládní nariadenie

zo dňa 12. decembra 1950

o potvrdeniach potrebných pre oslobodenie od súdnych poplatkov a preddavkov a pre ustanovenie zástupcu.*)

Vláda Československej republiky nariaďuje podľa § 143 ods. 2 zákona č. 142/1950 Sb., o konaní v občianskych právnych veciach (občiansky súdny poriadok):

§ 1.

Súdny chránencom spisuje a vydáva potvrdenie o osobných, rodinných, majetkových a zárobkových pomeroch podľa § 143 ods. 1 občianskeho súdneho poriadku ich poručenský (opatrovanský) súd.

§ 2.

(1) Iným fyzickým osobám vydáva potvrdenie o osobných, rodinných, majetkových a zárobkových pomeroch podľa § 143 ods. 1 občianskeho súdneho poriadku na ich žiadosť miestny národný výbor.

(2) Žiadateľ predloží príslušný vzor (§ 3) vyplnený pravdivými údajmi miestnemu národnému výboru dvojmo.

§ 3.

Vzory pre potvrdenia podľa §§ 1 a 2 vyhlásia ministri spravodlivosti a vnútra v úradnom liste.

§ 4.

Miestny národný výbor vydá potvrdenie na jednom z predložených rovnopisov na základe skutočností mu známych alebo na základe listín žiadateľom predložených. Ak nejde o príjem žiadateľa z pracovného (učebného) pomeru alebo z národného poistenia, postačí na vydanie potvrdenia jeho čestné vyhlásenie urobené podľa zákona č. 173/1948 Sb., o čestnom vyhlásení v administratívnom konaní.

§ 5.

(1) Právnickým osobám alebo úradne ustanoveným orgánom pre správu majetkovej podstaty vydáva potvrdenie podľa § 143 ods. 1 občianskeho súdneho poriadku dozorný orgán príslušný podľa osobitných predpisov.

(2) V tomto potvrdení uvedie dozorný orgán posledný zistený stav majetku a vyjadrí sa

*) Úřední české znění vyhlášeno v příloze Sbírky na str. 325.

o tom, či možno z prostriedkov právnickej osoby alebo zo spravovanej majetkovej podstaty obstarat' úhradu potrebnú na súdne konanie.

§ 6.

Ak žiadateľ nemá v Československej republike ani bydlisko ani pobyt, predloží potvrdenie, ktoré mu vydajú podľa predpisov o tom platných príslušné úrady štátu, kde žiadateľ býva alebo má pobyt. Ak úrady tohto štátu nevydávajú potvrdenie alebo odopru ho vydať, postačí potvrdenie, ktoré mu vydá príslušný československý zastupiteľský úrad.

§ 7.

Pri rozhodovaní o oslobodení od súdnych poplatkov a preddavkov a o ustanovení zástupcu nie je súd viazaný obsahom potvrdenia.

§ 8.

(1) Oslobodenie od súdnych poplatkov a preddavkov alebo ustanovenie zástupcu nemožno povoliť podľa potvrdení, ktoré boli vydané skôr než šesť mesiacov pred podaním žiadosti o oslobodenie alebo o ustanovenie zástupcu.

(2) Oslobodenie od súdnych poplatkov a preddavkov povolené účastníkom pre súdne konanie, v ktorom bol vydaný exekučný titul, platí i pre exekučné konanie, ak účastník navrhne exekúciu do jedného roku od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

§ 9.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1951; vykonajú ho ministri spravodlivosti a vnútra.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

Dr. Rais v. r.

176.

Vládne nariadenie

zo dňa 19. decembra 1950

o spôsobe a rozsahu exekúcie proti družstvám a iným právnickým osobám.*)

Vláda Československej republiky nariaďuje podľa § 438 zákona č. 142/1950 Sb., o konaní

*) Črední české znění vyhlášeno v příloze Sbírky na str. 326.

v občianskych právnych veciach (občiansky súdny poriadok):

§ 1.

(1) Exekúciu proti:

- a) ľudovým družstvám, zapísaným v podnikovom registri, v oddieloch pre jednotné roľnícke družstvá, ľudové peňažné ústavy, ľudové bytové družstvá a ostatné ľudové družstvá,
- b) Veľkodistribučnému podniku, zapsanému spoločenstvu s ručením obmedzeným, v Prahe, a Veľkodistribučnému podniku, družstvu s o. r., v Bratislave.
- c) Ústredí pro hospodaření se zemědělskými výrobky, zapsanému spoločenstvu s ručením obmedzeným, v Prahe, a Družstvu pro hospodářství s poľnohospodárskymi výrobkami, družstvu s ručením obmedzeným, v Bratislave,

možno viesť len spôsobom a v rozsahu uvedenom v § 437 ods. 1 občianskeho súdneho poriadku.

(2) Dozorným orgánom v smysle § 437 ods. 1 občianskeho súdneho poriadku je Ústřední rada družstev v Prahe pre družstvá v zemiach českých a Slovenská rada družstiev pre družstvá na Slovensku; u jednotných roľníckych družstiev príslušný okresný národný výbor, u ľudových peňažných ústavov Ministerstvo financií, u družstiev uvedených v odseku 1 písm. b) a c) Ministerstvo vnútorného obchodu.

§ 2.

Ustanovenie § 1 ods. 1 platí aj o právnických osobách, u ktorých všeobecný záujem, najmä rozvoj národného hospodárstva vyžaduje zvýšenú ochranu. Výpočet týchto právnických osôb a príslušných dozorných orgánov určí minister spravodlivosti.

§ 3.

Exekúcia nariadená proti ustanoveniam §§ 1 a 2, ako aj všetky vykonané exekučné úkony sú neplatné. Súd zruší exekúciu i všetky exekučné úkony z úradnej povinnosti (§ 437 ods. 2 občianskeho súdneho poriadku).

§ 4.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1951. Vykoná ho minister spravodlivosti po dohode so zúčastnenými ministrami.

Zápotocký v. r.

Dr. Rais v. r.

177.

Vládné nariadenie
zo dňa 19. decembra 1950
o odhadoch nehnuteľných vecí.*)

Vláda Československej republiky nariaďuje podľa § 467 zákona č. 142/1950 Sb., o konaní v občianskych právnych veciach (občiansky súdny poriadok):

§ 1.

Pribranie znalcov.

(-) Na vykonanie odhadu priberie súd znalca. Ak to uzná súd za potrebné, môže pribrať ďalšieho znalca, najmä ak majú byť odhadnuté nehnuteľné veci rôzneho druhu. Aj na žiadosť účastníka môže súd pribrať ďalšieho znalca; trovy spojené s pribráním tohto znalca znáša však účastník, ktorý o znalca žiadal.

(2) O znalcoch a znaleckom posudku platia ináč ustanovenia občianskeho súdneho poriadku a zákona č. 167/1949 Sb. o stálych prísažných znalcoch a tlmočníkoch.

§ 2.

Predmet odhadu.

Každá jednotlivá nehnuteľná vec (parceľa, budova) sa odhadne vždy samostatne. Ak ide o viac nehnuteľných vecí, ktoré tvoria jeden celok, odhadnú sa i ako celok.

§ 3.

Spôsob odhadu.

(1) Nehnuteľné veci sa odhadnú tak, že sa zistí cena, za ktorú možno odhadovanú vec toho druhu v medziach cenových predpisov predať.

(2) Práva sa odhadnú tak, že sa zistí výhoda, ktorú prinášajú oprávnenému v období jedného roku, a hodnota tejto výhody sa násobí pri právach časove neobmedzených dvadsiatimi, pri právach časove obmedzených počtom rokov, po ktoré má právo ešte trvať, najviac však dvadsiatimi.

(3) Ťarchy viaznúce na nehnuteľnej veci sa odhadujú podľa hospodárskej ujmy, ktorá vyplýva z ťarchy pre obťažného. Ináč platia pre ich odhad obdobne ustanovenia o odhade práva. Pri ťarchách trvania neobmedzeného vezme sa za základ výpočtu čas dvadsiatich rokov, pri ťarchách trvania neurčitého pravdepodobný čas ich trvania, nie však viac ako dvadsať rokov.

pri ťarchách trvania presne určeného tento čas. Ťarchy vyplývajúce z nárokov na opakujúce sa plnenia a dávky sa však odhadnú tak, že sa vypočíta suma, ktorá by stačila na to, aby sa z nej a z jej úrokov poukazovali plnenia a dávky alebo ich peňažná hodnota.

§ 4.

Odhad príslušenstva.

Zároveň s nehnuteľnou vecou (jej súčiastkami) treba odhadnúť aj jej príslušenstvo; za tým účelom sa zistí odhadom jeho cena (§ 3 ods. 1).

Konanie.

§ 5.

(1) Odhad vykoná výkonný úradník, ktorý tiež účastníkom oznámi, kto bol ako znalec pribratý; zároveň upovedomí o čase a mieste odhadu tieto osoby a okresný národný výbor, v obvode ktorého je odhadovaná nehnuteľná vec. Osoby, ktoré majú na nehnuteľnej veci práva alebo vecné ťarchy, môžu sa na odhade zúčastniť a robiť pripomienky.

(2) Odhad sa vykoná na mieste samom. O vykonaní odhadu sa spíše zápisnica. V zápisnici sa nehnuteľná vec, jej súčiastky a príslušenstvo zovrubne opíšu a uvedú sa všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na určenie odhadnej ceny. Znalci podajú posudok do zápisnice. V odôvodnených prípadoch môže im však výkonný úradník povoliť podanie písomného posudku.

§ 6.

(1) Súd preskúma správnosť odhadu a po prípadnom vykonaní potrebného pátrania určí odhadnú cenu.

(2) Ak vyjde po vykonaní odhadu najavo, najmä v dôsledku výzvy podľa § 469 písm. ch) občianskeho súdneho poriadku, že na nehnuteľnej veci viaznu ťarchy nezapísané v pozemkovej knihe, nariadi súd doplnenie odhadu so zreteľom na tieto ťarchy.

§ 7.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1951; vykoná ho minister spravodlivosti.

Zápotocký v. r.

Dr. Rais v. r.

*) Úřední české znění vyhlášeno v příloze Sbírky na str. 327.

178.

Nařízení ministra spravedlnosti**ze dne 20. prosince 1950,**

kterým se pro určení soudní příslušnosti
stanoví, co se u některých právnických osob
rozumí organizačně nižší správou.

Ministr spravedlnosti nařizuje v dohodě se
zúčastněnými ministry podle § 11 odst. 2 zá-
kona č. 142, 1950 Sb., o řízení ve věcech ob-
čanskoprávních (občanský soudní řád):

§ 1.

Při určení obecného soudu dále uvedených
právnických osob rozhoduje sídlo jejich organi-
sačně nižší správy, jde-li o věc, která se týká
převážně této nižší správy. Organizačně nižší
správou se rozumí:

- u Revolučního odborového hnutí příslušná kraj-
ská odborová rada;
- u Jednotného svazu českých zemědělců v Praze
a Jednotného svazu slovenských rolníků
v Bratislavě příslušný krajský nebo okresní
sekretariát;
- u Československé obce sokolské příslušný kraj-
ský nebo okresní výbor Sokola;
- u Československého svazu mládeže příslušný
krajský nebo okresní výbor;
- u Československého svazu žen příslušný kraj-
ský nebo okresní výbor;
- u Svazu bojovníků za svobodu a u Svazu lido-
vých protifašistických bojovníků příslušné
jednoty, po př. odbočky;
- u Československého Červeného kříže příslušná
krajská nebo okresní úřadovna;
- u Státní banky československé a Investiční
banky, národního podniku, příslušný oblastní
ústav těchto bank v Bratislavě, jakož i jejich
pobočka nebo jiný peněžní ústav, pověřený
úkolem pobočky;
- u Ústřední národní pojišťovny Národní pojiš-
ťovna v Bratislavě, jakož i příslušná okresní
národní pojišťovna;
- u Československých státních drah, národního
podniku, příslušné oblastní ředitelství v Pra-
ze, Plzni, Olomouci nebo v Bratislavě a expo-
situra v Košicích, dále příslušná železniční
stavební správa;
- u Československé státní automobilové dopravy,
národního podniku, oblastní ředitelství v Bra-

tislavě, jakož i příslušný krajský podnik,
dopravní závod, zasilatelský závod, dílenský
závod, zásobárna a středisko pracujícího do-
rostu;

- u Československé státní pošty, národního pod-
niku, oblastní ředitelství v Bratislavě, jakož
i příslušný krajský poštovní inspektorát,
krajská správa spojů;
- u Československých státních statků, národního
podniku, oblastní ředitelství v Bratislavě,
jakož i příslušný inspektorát, statek nebo
hospodářství sdružené v oblasti příslušného
statku;
- u Československých státních lesů, národního
podniku, oblastní ředitelství v Bratislavě,
jakož i příslušný krajský inspektorát, pří-
slušné ředitelství podnikového závodu nebo
poboček (lesních, stavebních, semenářských
a podobně);
- u Ústředí pro mechanizaci zemědělství oblastní
ředitelství v Bratislavě, jakož i příslušná
strojně traktorová stanice;
- u Československých stavebních závodů, národ-
ního podniku, oblastní správa v Bratislavě,
jakož i příslušné správy jednotlivých závodů;
- u Československé pojišťovny, národního pod-
niku, oblastní ústav v Bratislavě, jakož i pří-
slušné pobočky;
- u Ústřední rady družstev a u Slovenské rady
družstev příslušná krajská rada družstev;
- u Ústředí pro hospodaření se zemědělskými
výrobky, zapsaného společenstva s ručením
obmezeným, a u Družstva pro hospodáře-
ní poľnohospodárskymi výrobkami, druž-
stva s ručením obmedzeným, jejich pří-
slušný krajský závod;
- u Velkodistribučního podniku, zapsaného spo-
lečenstva s ručením obmezeným a u Veľko-
distribučného podniku, družstva s o. r., je-
jich příslušná krajská správa;
- u národních podniků obchodních krajská (ob-
lastní) správa;
- u Biogeny, národního podniku, příslušná správa
jednotlivých závodů;
- u Mediky, národního podniku, příslušná kraj-
ská nebo oblastní správa podniku nebo odpo-
vědný správce lékárny;
- u Svazu československých spisovatelů v Praze
národní sekce česká v Praze nebo národní
sekce slovenská v Bratislavě;
- u Svazu československých výtvarných umělců
v Praze národní sekce česká v Praze nebo
národní sekce slovenská v Bratislavě;

- u Svazu československých skladatelů v Praze
národní sekce česká v Praze nebo národní
sekce slovenská v Bratislavě;
- u Ochranného svazu autorského, lidového druž-
stva v Praze. Slovenský svaz autorský
v Bratislavě;
- u Ústředí lidové a umělecké výroby v Praze
jeho odbočka v Bratislavě.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna
1951.

Zápotocký v. r.

Dr. Raš v. r.

179.

Nařízení ministra spravedlnosti ze dne 19. prosince 1950

**o důležitých důvodech k výpovědi chráněných
nájmů nebo k jejich zrušení bez výpovědi.**

Ministr spravedlnosti nařizuje v dohodě
s ministrem práce a sociální péče podle § 385
odst. 3 zákona č. 142/1950 Sb., o řízení ve vě-
cech občanskoprávních (občanský soudní řád):

§ 1.

Přivolení k výpovědi se zřetelem na potřebu
pronajimatelovu může být dáno:

- a) je-li bytu, zřízeného při podniku národním
nebo komunálním anebo při podniku druž-
stev zapsaných v podnikovém rejstříku a
určeného pro ubytování jeho zaměstnanců,
nezbytně třeba pro ubytování zaměstnance
tohoto podniku a nájemce není jeho zaměst-
nancem;
- b) je-li bytu, zřízeného v budovách jednotné-
ho zemědělského družstva nebo zeměděl-
ského výrobního družstva, třeba pro člena
družstva a nájemce přestal být jeho čle-
nem;
- c) je-li bytu, zřízeného v budově úřadu, ústavu
nebo zařízení státní správy a určeného pro
ubytování jejich zaměstnanců, nezbytně
třeba pro ubytování zaměstnance tohoto
úřadu, ústavu nebo zařízení státní správy
a nájemce není jeho zaměstnancem;

- d) je-li v domech cizího státu třeba nájemního
předmětu pro účely jeho diplomatické misse
nebo jeho konsulárního úřadu a přísluší-li
Československé republice tytéž výhody ve
státě, o který jde; prohlášení o tom, zda
vzájemnost je zaručena, dává soudům v po-
chybných případech ministerstvo spravedl-
nosti;
- e) prokáže-li se pronajimatel pravomocným
příkazem nebo souhlasem příslušného ná-
rodního výboru jako stavebního úřadu ke
stavební úpravě, kterou nelze provést bez
vyklizení nájemního předmětu;
- f) chce-li se pronajimatel nastěhovat do bytu
ve svém rodinném domku nebo potřebuje-li
bytu v něm pro své ženaté (vdané) děti
a nevyžaduje-li podle uvážení poměrů jak
pronajimatelových nebo jeho dětí, tak ná-
jemcových obecný zájem, zejména zájem
na plnění úkolů jednotného hospodářského
plánu, ani hospodářské a rodinné poměry
nájemcovy, aby nájemní poměr zůstal za-
chován.

§ 2.

(1) Pro chování nájemcevo může být dáno
přivolení k výpovědi:

- a) jestliže nájemce přes výstrahu užívá nájem-
ního předmětu nebo trpí, aby se ho užívalo
tak, že pronajimateli vzniká značná škoda;
- b) jestliže nájemce nebo osoba, která s ním
bydlí, přes výstrahu hrubým způsobem po-
rušuje zásady společenského soužití v domě,
zejména porušuje opětovně hrubě pořádek
v domě nebo budí v něm svým chováním
pohoršení;
- c) byl-li nájemce odsouzen pro trestný čin nebo
závažnější přestupek, které byly spáchány
vůči pronajimatelovi nebo jeho zástupci
nebo vůči spoluobytvatelům domu;
- d) nezaplatí-li nájemce nájemné, ač byl po jeho
splatnosti upomenut, do konce lhůty, kterou
mu pronajimatel povolil alespoň na patnáct
dnů od upomínky; soud může odeprít pří-
volení k výpovědi, jestliže nájemce zaplatil
dlužné nájemné nejpozději před skončením
výpovědního řízení;
- e) dal-li nájemce bez vážných důvodů do pod-
nájmu celý byt nebo sice jeho část, ale ve
zbývajících částech sám nebo příslušníci jeho
rodiny nebydlí.

(2) Nájemným ve smyslu odstavce 1 písm. d)
se rozumí nájemné smlouvené nebo určené v me-
zích cenových předpisů, dávky a poplatky,
pokud se ukládají nájemci a pronajimatel se

mu nezavázal, že je bude hradit za něho, jakož i zvýšení, které připustil příslušný úřad všeobecným opatřením nebo v jednotlivých případech pravomocným rozhodnutím.

§ 3.

Důležitým důvodem k výpovědi je též, musí-li se dům podle vykonatelného příkazu příslušného národního výboru jako stavebního úřadu zbořit. Nehrozí-li nebezpečí v prodlení, je v řízení o přivolení k výpovědi vyčkat právní moci tohoto příkazu.

§ 4.

Přivolení k výpovědi může být dáno i z jiných důvodů, jež soud uzná za tak důležité, jako jsou důvody uvedené v §§ 1 až 3.

§ 5.

V případech § 2 odst. 1 písm. a) a § 3 může pronajímatel žádat též o přivolení ke zrušení nájemního poměru bez výpovědi.

§ 6.

(1) Pokud se ustanovení o chráněných nájemcích vztahují též na podnájemní smlouvy (§ 382 odst. 2 občanského soudního řádu), užití se na ně přiměřeně ustanovení §§ 2 až 5.

(2) Ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) se vztahuje na podnájemní poměr též, jde-li o chování podnájemce (osob s ním bydlících) v bytě.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951.

Zápotocký v. r.

Dr. Rais v. r.

180.

Nařízení ministra spravedlnosti ze dne 19. prosince 1950 o exekuci na peněžité pohledávky a plat.

Ministr spravedlnosti nařizuje v dohodě s ministry práce a sociální péče, vnitra a financí podle § 530 odst. 2, § 531 odst. 1 a § 535 odst. 1 zákona č. 142/1950 Sb., o řízení ve věcech občanskoprávních (občanský soudní řád):

§ 1.

(1) Základní částka sloužící pro výpočet nezabavitelného platu činí 1.200 Kčs měsíčně, při výplatě za týdný 270 Kčs týdně a při výplatě za dny 45 Kčs denně.

(2) Hranice, nad níž je plat zabavitelný bez omezení, činí 9.000 Kčs měsíčně, při výplatě za týdný 2.070 Kčs týdně a při výplatě za dny 345 Kčs denně, a to vždy čistého platu.

§ 2.

Při výpočtu čistého platu se odpočítávají daň ze mzdy, pojistné národního pojištění (příspěvky na vojenskou nemocenskou péči) a příspěvky, které platí zaměstnanec do účelového jmění pro podpory při včeleňování do práce.

§ 3.

Exekuci podléhají a do čistého platu se započítávají:

- poloviny odměn za práci přes čas, za vyšší a mimořádné výkony a peněžitých náhrad za nevyčerpanou dovolenou na zotavenou;
- z odměny za zlepšovací návrhy částka převyšující v každém jednotlivém případě 10.000 Kčs;
- z jiných jednorázových plnění, jež jsou v souvislosti s pracovním poměrem, částka převyšující v každém jednotlivém případě 3.000 Kčs;
- z věrnostních přídavků částka převyšující 10.000 Kčs.

§ 4.

(1) Příspěvky na úhradu nákladů uzavření manželství, nákladů porodu nebo úmrtí se do čistého platu nezapočítávají, i když jsou poskytovány zaměstnavatelem. Exekuci podléhají jen jejich části, které přesahují částku 5.000 Kčs; to platí i tehdy, jde-li o plnění poskytovaná k těmto účelům na základě smlouvy.

(2) Příspěvky a plnění podle odstavce 1 podléhají však exekuci bez omezení, je-li exekuce vedena k úhradě nákladů, pro něž jsou poskytovány.

§ 5.

Sociální a studijní příspěvky na výchovu a výživu (včetně přídavků na děti a příplatku k těmto přídavkům), i když jsou poskytovány zaměstnavatelem, jakož i náhrada nákladů spojených s pracovním výkonem podléhají exekuci, jen pokud se exekuce vede pro úhradu nároků, pro něž jsou poskytovány.

§ 6.

(1) Dary z milosti a čestné dary se posuzují jako sociální příspěvky na výchovu a výživu.

(2) Čestné platy a důchody, platy z milosti a výměnky se posuzují jako plat (§ 529 občanského soudního řádu).

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951.

Zápotocký v. r.

Dr. Rais v. r.